

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnishvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja

za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
50 kr. in za jeden
mesec 86 kr.

Štev. 52.

V Ljubljani v četrtek 1. maja 1884.

Tečaj I.

Pozabljena postava.

"Ptičev, v dodatkih A in B na-
vedenih (t. j. vseh pevcev, kavk, postolk in
sov) se ne sme niti loviti niti mo-
riti od 1. februarja do konca av-
gusta". Tako veli § 2, al. 2, postave z dne
17. julija 1870 o varstvu ptičev, poljedelstvu
koristnih. Ta postava je ena izmed agrikul-
turnih, katerih točna izvršitev je baš v naši
deželi, ki ima odločno kmetijsk značaj, silno
potrebna; a kakor postava o gozdnem gospo-
darstvu, o zatiranju škodljivih merčesov in
mnogo drugih, tako se tudi ta večinoma malo-
marno izvršuje. Naš kmet ravna običajno po
prislovcu: "Après nous le déluge"; njemu je
treba denarja za davek, zato seka in prodaja
v nič svoj del gozda do zadnjega debla: "Se
bo uže samo zarastlo!" Za korist pa, katero
mu prinašajo ptice, še celo nima nikakega
razuma, ker pač morda pogleda v želodec ka-
cemu gosposkemu človeku, a ne ptiču; kjer
mu korist na dlani leži, tam je ne vidi, in da
ga pri njegovi sodbi in pri njegovem postop-
anju proti krilatim prijateljem ne vodijo milo-
srdni ali naravno-estetični nazori, tega mu ne
moremo zameriti — od kod jih bo imel? Mnogo
v tem oziru zamore šola storiti, ako
vsi učitelji vestno izpolnjujejo v § 16. počet-
kom navedene postave jim naloženo dolžnost,
in jih vsi razumniki, osobito pa stariši, kate-
rim je dobra vzgoja otrok mar, pri tem pod-
pirajo. Za zdaj imamo samo dvoje sredstev,
s katerima moremo na pomoč prihiteti pre-
ganjanim pevcem, in sicer 1.) da gosposka s
krepko roko poseže za zločinci in 2.) da ji
pri tem občinstvo vspešno pomaga.

Pri ornitologičnem kongresu, ki je zadnji
čas zboroval na Dunaji in kateremu je bil po-
krovitelj Nj. vis. cesarjevič Rudolf, govorilo in
sklepalo se je mnogo o mednarodnem zakonu
v varstvo ptičev. Tak zakon bi bil gotovo ve-
like koristi, ako bi se ga povsod strogo iz-
vrševati hotelo in zamoglo; a treba bi bilo

pred vsem, da ni tako polovičarsk, kakor je
naš kranjski. § 4 se tu glasi: "Tržiti s ptiči,
v dodatku B in C navedenimi, mrtvimi ali
živimi, v času v § 2 prepovedanem ujetimi,
je prepovedano." "Tržiti?" Mi ta izraz raz-
umevamo tako, da je prepovedano i prodajati
i kupovati je. Zakon o lovu je jasnejši; on iz-
rečno stavi pod kaznen tudi onega, ki žival, o
prepovedanem času ustreljeno ali na prepo-
vedan način ujeta, kupi, kajti smatra ga s
kratka za nekacega pomagača pri tatvini. Po-
mislimo pa, da divjačina v obče poljedelstvu
ni koristna nego po večjem delu škodljiva, in
da postava — še malo fevdalno nadahnjena —
ščiti korist najemnikovo mnogokrat na kvar
kmetu; ptice pa smemo smatrati za nekako
splošno imetje, ki vsem poljedelcem in sadje-
rejem povprek koristijo, in občna korist vsa-
kako zahteva v višji meri varstvo zakonodaj-
čevo nego pa hasen zasebnikova. Nikakor ne
gre tedaj, da bi se tu pod tržcem s ptiči raz-
umevalo samo onega, ki jih prodaja nego isto-
tako tudi njega, ki jih kupuje. Recimo pa, da
se to popravi in da se strogo v tem smislu
postopa — to bi morda koristilo tam, kjer
ptice lovijo samo za jed, n. pr. na Laškem. Pri
nas imamo ptičem še druge sovražnike, in ti
so njih "prijatelji", ki žlahtne pevce drže po
gajbah. V Ljubljani pokupi se vsako pomlad na
stotine in stotine slavcev, črnoglavk, tihih po-
gorelčkov itd. Na tržni dan ti izzva vsacega
vogala malo plaho prihaja nasproti kmetški
fantalin ali pa tudi malovreden mož, ki varno
prikriva z roko ono stran, kjer ima v vrečici
ali v robci skrite nežne živalice, o katerih
dobro vé, da jih javno prodajati ne sme. Pe-
ričniki o ponedeljkih donesó kopoma tenko-
živih slavcev, katerih jim polovica po potu
pogine. Po Golovci, po Gradu, pod Turnom
na vsak lučaj ugledaš mladega ali starega
paglavca, ki po meji ali po grmovji stika in
nastavlja mreže ali limanice; ko te zagleda,
se pa poniglavo potuhne. Vsi ti lopovi imajo
po mestu svoje stalne prekupce, ki morajo

deloma vsaj tudi redarstvu znani biti; ali pa
prodajajo svoj na pol mrtvi plen ljudem sicer
jako poštenim, a katerih v tem slučaju ni sram
podpirati očividne prestopke postave. Kamor
prideš o tem času, povsod vidiš pokrite kletke,
po katerih plaho in obupno skačejo drobni
pevci, ki so imeli uže izbrane družice, od ka-
terih so zdaj za vselej ločeni. Srd mori člo-
veka, ko vidi tako barbarstvo; rad bi hitel
na pomoč nedolžni živalici, katera bi v pro-
stosti še leta in leta živela in razveseljevala
ljudi s svojim milim petjem — naj poje tudi
drugod — tu pa ji je dano živeti le še malo
dni ali tednov.

To je ravno najžalostnejše, da jedva 10 od-
stotkov vseh ptičev, katere se spomladi polovi
in pokupi, prihodno zimo doživi. Deloma jih
umori otožnost, deloma pa poginejo glada, ker
jim o tem času še ni mogoče privabiti ugaja-
joče jim hrane. Zato nam je videti v tej
„ljubezni“ do ptičev samo patologični moment
veselja nad moritvijo. Da se varovanih ptičev
baš zadnja leta toliko pokupi, zdi se nam
simptom širčnega se podivjanja — simptom
morda neznanen, kakor je korist ptičev navi-
dežno tudi neznan.

A kako to zaprečiti? V Beči se vse ptice,
katere postava varuje, brez vsega obotavljanja
izpusté. Ker imajo vse kronovine postave o
ptičjem varstvu in to že več let sém, ni mo-
goče, da je prišel tak ptič postavno dovolje-
nim potom v lastnikove roke, tedaj je ravnati
po § 9: "Žive živali se izpusté". Naša postava
ima sicer nesmiselno omejilo prepovedi na
„živali v prepovedanem času ujete“ in odpira
s tem zadnja vrata na stečaj; a policija se
lahko prepriča o resnici ali neresnici trditve,
da žival ni o prepovedanem času ujeta ali pa
iz gnezda vzeta (§ 1). Zakon pa naj bi se
v smislu zahtev ornitologičnega kongresa
točno glasil: "Ptiče pevce loviti, moriti ali v
gajbah ujete imeti je prepovedano". Naš za-
kon je tudi sicer nedostaten; tako sta si § 4,
al. 1, in § 8, al. 2, v jasnem nasprotju. Tudi

Listek.

Strašno maščevanje.

(Ruski spisal Nikolaj Vašiljevič Gógolj, poslo-
venil K. Štrekelj.)

(Dalje.)

IV.

Napočil je dan, ali solnca ni videti: nebo
je oblačno in droben dež se vsiplje na polja,
na gozde, na široki Dněper. Vzbudila se je
gospa Katarina, ali ne radostna; oči so jej
zajokane, ona je vsa žalostna in nemirna. —
Mož moj mili, mož predragi, čudne sanje sem
sanjala!

— Kake sanje, ljuba moja Katarina?

— Sanjalo se mi je zares čudno, ali ven-
dar tako živo, kakor ne bi niti spala, — sa-
njalo se mi je, da je moj oče tista nekazen,
katero smo videli pri asaulu. Ali prosim te,
ne veruj sanjam; kakih neumnosti nam one
ne kažejo! Zdela se mi je, da stojim pred
njim, da vsa tresem in bojim, a pri vsaki
besedi njegovi zdravale so se mi vse žilice.
Da bi bil ti slišal, kaj je govoril...

— Kaj je pravil, zlata moja Katarina?

— Govoril je: "Poglej me, Katarina, jaz
sem lep! Krivično trde ljudje, da sem oduren:
jaz ti bodem prekrasen mož. Le glej, kako
pogledujejo moje oči!" Tedaj nameri name
svoje ognjene oči; jaz zakričim in se vzbudim.

— Da, sanje povedó dosti resničnega.
No, pustimo to; ali veš, da za goro ni mirno?
Z nova počeli so Lehi nekako pogledavati v
našo deželo. Gorobec poslal mi je vest, naj
ne spim; po nepotrebnem skrbi o tem; jaz
tudi tako bedim. Hlapci moji napravili so to
noč dvanajst zasékov. Kraljevo republiko*
pogostili bomo s svinčnimi slivami in šlah-
čici bodo plesali pod našimi biči.

— Ali ve o tem moj oče?

— Ta tvoj oče mi tiči za tilkom! Do se-
daj ga ne morem uganiti. Gotovo je mnogo
grehov naredil na tuji zemlji. Kaj neki je to?
Kmalu bo uže leto, kar je tukaj, in niti en-
krat se ni poveseljačil, kakor dober kozak!
Ali slišiš, Katarina, medú ni hotel izpiti, medú,
katerega sem sam izmamil brestovskim židom.

* Nekdanje kraljestvo poljsko ni bila prav za prav
monarhija, ampak republika (rzeczpospolita) s
kraljem na čelu, katera si je sama volila, odstavljala
in mu precej strigla monarhične pravice. (Op. prel.)

Ej, fanté! — pokliče gospod Danilo, — teci,
dečko, v klet in prinesi židovskega medú! On
celo žganja ne pije! Kaka nekazen to! Zdi se
mi, Katarina, da celo v Gospoda Krista ne ve-
ruje. A kaj misliš?

— Bog ve. Kaj praviš ti, gospod Danilo?

— Čudno, kaj ne? nadaljuje gospod Da-
nilo ter odvzame kozaku glinast vrč; — celo
pogani in katoliki udani so žganju, le Turki
samo ga ne pijejo. Ej, Stecko, ali si ga v
kleti dobro potegnul?

— Samo pokušal sem, gospod!

— Lažeš, pasji sin! Glej, kako ti padajo
muhe na brke! Na očeh ti poznam, da si ga
pol vedra izpraznil. Ej, vi kozaki! vi ste pro-
klet narod! Pripravljeni ste, vse dati svojemu
tovarišu, le pijače izsušite vse sami. Jaz uže
davno nisem bil pijan, — gospa Katarina,
kaj ne?

— Precej davno! Poslednjič...

— Ne boj se, ne boj se, več nego en vrč
ga ne ispijem! Ali glej! Turški opat uže leze
sem! zamrmra mej zobni, ko zagleda svojega
tasta, ki se je bil ravno priklonil, da bi vstopil
skozi duri.

— Kaj pa je to, hči moja! reče oče, ko
si sname šapko in si popravi pas, na katerem

bi bilo uspešno, da se od glob vpelje tantieme za ovadnike. Potem bi znala postava kaj koristiti.

Za sedaj naj bi se §§ 12 in 13, govoreča o razglaševanju postave in o kazni za malomarne občinske predstojnike, strogo izvrševala. To velja osobito po deželi, ljubljanska policija je v tem oziru jako stroga; dobro bi pa bilo, da bi slučajje, v katerih take prestopke kaznuje, z imeni vred objavila drugim na svarilo. Občinstvo pa naj redarstvo v tem dobrem delu podpira z ovajanjem ptičarjev in ptičjih kupcev in prekupev. Komur se pa kak ptič ponudi na prodaj, ta naj ga rahlo v roko vzame, ogleda in — izpusti — ako se bo šel prodajalec pritožiti, tem bolje!

Iz državnega zbora.

Najvažnejši dogodek v seji 29. aprila bil je sigurno dopis, s katerim je zastopnik šestega dunajskega okraja, dr. Jos. Kopp, predsedništvu naznanil, da se odpove svojemu mandatu. Po njegovi izjavi pri volilnem shodu se je to obče pričakovalo, vendar je vest izbudila senzacijo med poslanci in živahno so se o njej razgovarjali v zbornici in po hodnikih.

Trgovinski minister je izročil pogodbo s severno železnico, kateri je priloženo obširno poročilo, utemeljeno z razlogi. Na to se oglasi *enfant terrible* nemške levice, vitez Schönerer, ter interpeluje načelnika Kaminskovega odseka, grofa Henrika Clam-Martinitica, ali mu ni volja, od vlade zahtevati zapisnik kazenske obravnave v tej zadevi?

Clam-Martinitic mu je odgovarjal, da je poročevalec že gotov s svojim poročilom in da se bode poročilo izročilo zbornici, kakor hitro ga odobri odsek. Pri tej priliki se bodo razkrile prav čudne reči. Gola istina je, da je baron Schwarz, podjetnik gališke transverzalka, razdelil velikanske svote med dunajsko časopisje, in že pri znani Reschauerjevi pravdi se je pokazalo, da so celo nekaterim zgovornim poslancem združene opozicije prav dobro znani jarki in ponikve, po katerih se je odtekala zlata ploha.

Dr. Promber interpeluje pravosodnega ministra, kako da opravičuje svojo naredbo glede postopanja pri konfiskacijah. Njegovo liberalno in pravniško prepričanje je razžaljeno, ker se uredništvom zaseženih listov več ne dopušča, pripraviti nove izdaje, v kateri se dotično mesto prazno pušča. Razumimo njegove pomisleke, a čudno se nam vendar vidi, da dotična praksa, katera že od nekdaj velja za slovensko časopisje, do sedaj ni zbudila pozornosti nemških svobodomiselnih krogov.

Sedaj je bilo na dnevnem redu drugo branje Tomaščukovega predloga o avtentičnem tolmačenju § 28 tiskovnega zakona (glede poročil iz državnega zbora). Toda ker

je visela sablja s čudnimi kamenčki; solnce je že visoko, ti pa še nisi pripravila kosila.

— Kosilo je gotovo, gospod oče; takoj se donese! Vzemi lonec s cmoki! ukaže gospa Katarina stari služnici, ki je brisala leseno posodo. Ali stoji, rajši ga sama donesem, ti pa pokliči hlapce.

Vsi sedejo v okrogu na tla; nasproti svetlim podobam sede gospod oče, njemu na levo gospod Danilo, na desno pa gospa Katarina in 10 najzvestejših kozakov v modrih in rumenih županjih.

— Jaz nimam rad teh cmokov! reče oče, ko nekoliko pojé, ter odloži žlico; — prav nikakega vkusa nimajo.

— Znam, da so ti ljubši židovski rezanci, misli pri sebi Danilo. — Zakaj pa praviš, tast moj! pridene na to glasno, — da ti cmoki nimajo vkusa? Ali so slabo napravljeni, kaj? Moja Katarina dela take cmoke, da se celo hetmanu redkokedaj posreči, take jesti; ne smejo se nam gnusiti: to je kristijanska jed! Vsi sveti in bogaboječi ljudje so radi jeli cmoke.

Oče ne reče niti besedice; tudi gospod Danilo omolkne. Na to donesejo pečenega mrjasca s zeljem in slivami.

se je poročevalec dr. Kopp odpovedal poslanstvu, prešla je zbornica k zadnji točki dnevnega reda, v razpravo one pogodbe, katero je vlada sklenila z deželo štajersko zaradi terjatve iz francoske invazije l. 1809.

L. 1809 namreč, ko je bila država skoraj uničena po bojnem porazu, brez denarja in brez kredita, bili so štajerski stanovi prisiljeni, narediti poseben dolg, za kojega so oni prevzeli poroštvo. Do l. 1882 je bilo razmerje teh obligacij nejasno, kajti vlada se je branila, priznavati dotični dolg kot del državnega dolga. Potem so se pričela pogajanja s štajerskim deželnim zborom in ta je konečno sprejel pogodbo, ki se mora smatrati kompromisom med državo in vojvodino štajersko. Vlada namreč ponuja dež. zastopu nominalni znesek 400 000 gold. 5% papirne rente proti temu, da dežela prevzame izplačanje, oziroma konverzijo onih dolžnih pismov, ki se še nahajajo pri zasebnikih. Te terjatve znašajo 650 000 gold., ali ker se obligacije po denarnem polomu l. 1811. obrestujejo le z 2% in 2½%, znižuje se za konverzijo potrebna svota na 456 980 gold. Omeniti treba, da se deželni zastop štajerski ni obrnil do državnega sodišča, kjer bi lahko proti državni blagajnici zastopal svojo istinito ali dozdevno pravico. In ker je deželni zbor sam se hotel pogoditi z državo, niso argumentacije štajerskih poslancev dr. Heilsberga in dr. Rechbauerja mogle predrugačiti konečnega sklepa, da se je odobrila dotična pogodba. Pri razgovoru nastala je polemika med dr. Vošnjakom, ki je, oziraje se na sklep večine graškega deželnega zbora, se izjavil za pogodbo, pri tej priliki pa odločno grajal postopanje mariborskega poslanca dr. Schmidererja na kmetskem shodu pri Sv. Kunigundi — in dotičnim zastopnikom, kateri je skušal opravičevati svoje besede. Da je poslednji gospod v svojem odgovoru zopet rabil neparlamentarne izraze, kakor „denunciacija“ itd. — to so na posled žalostne prikazni, katerih smo že vajeni pri zastopnikih spodnještajerskega kulturnega življa.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Kazenski odsek volil je za predsednikovega namestnika poslanca Wegscheiderja in poslanca dr. Jaquesa namesto dr. Koppa za referenta predloga Tomaščukovega o avtentični interpretaciji § 28 kazenskega zakona. Potem se je sprejelo nekaj sprememb pri zakonu o področji vojaških sodnij. Najvažnejše točke se glasé: Začasni odpustenci in neaktivni častniki v rezervi, moštvo rezerve in nadomestniki stopijo v področje vojaške sodnije z dnem, ko se jim izroči poklic k

— Jaz ne maram svinjskega mesa! reče Katarinin oče in grebe s žlico zelje vkupe.

— Zakaj ne maraš svinjskega mesa? praša gospod Danilo; le Turci in Židje ne jedó svinjskega mesa.

Starac postane še osornejši.

Jedel je samo ajdovo kašo z mlekom in mesto žganjá pil je neko črno vodo iz sklenice, katero je nosil na prsih.

Po kosilu gospod Danilo krepko zaspi in probudi se še le proti večeru. Usede se in začne pisati liste na kozaško vojsko; gospa Katarina pa sedi na klopi pri peči in počne z nogo poganjati zibel. Gospod Danilo sedi tu, z levim očesom gleda na pisanje, z desnim pa skozi okno. A zunaj v daljavi blesté se gore in Dnèper; za Dnèprom modrijo se gozdi, zgoraj pa se blišči razjasnjeno modro nebo. Ali gospoda Danila ne zanima daljno nebo niti sinji gozdi, — on gleda na visok gorski greben, kjer se črni stari grad. Zdi se mu, kakor bi bilo okence v gradu zablestelo od ognja. Ali vse je zopet mirno; očitno se mu je to le tako zdelo. Sliši se samo, kako Dnèper v nižavi votlo šumi, kako se od treh strani, drug za drugim, odmevajo udari nenedoma vzburkanih valov. Ali Dnèper se ne

vojakom ali ko se poklic javno naznani ali pa z dnem, za katerega se list glasi; če se jim je pa poklic poprej izročil, z dnem prezentacije.

V justičnem odseku odobril se je 29ega aprila predlog o spremembi odvetniškega reda; pri tem pa se je načrt toliko spremenil, da je treba onim odvetniškim kandidatom, ki imajo že jedno leto sodnijske prakse, sedemletne in ne osemletne prakse za nastop samostojnih odvetniških poslov.

Gospodarstveni odsek se je razgovarjal o peticiji čeških obrtnikov s cukrom. Sprejel je o nji dve resoluciji: 1.) Vlada se pozivlja, delati na znižanju vožne cene pri železnica in ladijah za cukr in sorodne tvarine; 2.) vlada se pozivlja, sklicati enketo zastopnikov obrtnije s cukrom in zastopnikov kmetijstva, da se stvar temeljito pretrse.

Poljski klub je že določil svoje postopanje glede severne železnice. Sklenil je, pogodbo zavreči in vladi dati vodilo, kako naj napravi novo pogodbo s severno železnico. Jednak sklep je ukrenil tudi odsek, ki ga je volil v ta namen češki klub.

Tuje dežele.

Iz Moskve poroča brzojav, da je stopil finančni minister z družimi kolegi in z državno kontrolo v dogovor, da se znižajo izvanredni krediti. Le v najpotrebnejših slučajih naj bi se napravil od sedaj naprej tak izvanredni kredit.

V Berlinu je Windthorst stavil nekoliko predlogov, ki olajšujejo zakon zoper socialiste; državni zbor je sprejel te dostavke, a zavrnil omenjenega poslanca predlog, da bi se obsežni stan raztezal samo čez Berlin in okolico. Minister Puttkamer je odločno zavračal Windthorstov predlog in konečno je vlada prodrla s svojimi nazeri.

V Parizu so še vedno na dnevnem redu posvetovanja glede egiptovske konference. Ministerski predsednik Ferry se je te dni mnogo razgovarjal o njej s poslancema Waddingtonom in Courcelom. Francija jako previdno postopa in vlada noče definitivnih sklepov vkreniti, dokler ne čuje mnenja svojih poslancev. Sedaj pričakuje še svojega zastopnika v Egiptu, Barrère-a, in potem še le namerava odgovoriti angleški vladi.

Iz Portsmoutha prihaja vest, da je prišel tja angleški parnik z vojaki iz Bombaya, med katerimi je nastala kolera. Oblasti so vkrenile vse potrebno, da bolezen ne stopi na suho. — Znani Anglež in veliki prijatelj Francozov, Sir Rihard Wallace prodal je svoja angleška posestva za 15 milijonov frankov in preselil se bode v Pariz, kjer hoče živeti le za vtrjenje prijateljstva med obema narodoma. Strašna železnična katastrofa pri Bajadoza na Španjskem je čin hudobnih rok. Zločinci

upira, on samo godrnja in mrmra kakor starec; njemu je vse neljubo; okoli njega se je vse spremenilo; na tihem sovraži nabrežne gore, gozde, travnike in svoje tožbe o njih prenaša v Črno morje.

Glej, na širokem Dnèpru začrnela je ladijica in v gradu je zopet zablistelo nekaj. Tiho zazvižga gospod Danilo in takoj priteče na ta zvižg zvest hlapec k njemu.

— Vzemi brž, Stecko, ostro sabljo in puško in pojdi za menoj!

— Ti odhajaš? praša gospa Katarina.

— Moram, žena; treba je pregledati vsa mesta, je-li vse v redu.

— Ali mené je tako strah, ostati sami. Tiste sanje me vznemirjajo; kaj, ako se mi zopet isto sanja? Celo prepričana nisem, da so to bile sanje, — tako živo se je to vršilo.

— Pri tebi ostane starka; v veži in na dvoru pa spé kozaki!

— Starka uže spi, kozakom pa ne zaupam prav. Čuješ, gospod Danilo: zapri me v sobo, ključ pa vzemi seboj. Potem me ne bo tako strah; a kozaki naj ležé pred durimi.

— Bodi tako! reče Danilo ter briše prah s puške in vsuje smodnika na prašnico.

(Dalje prihodnjič.)

so pretrgali tir in vsled tega se je vlak preobrnil in del mosta podrli. Nad 60 ljudi je našlo smrt v valovih in med razbitimi vozovi. Oblasti so uže prijele nekaj sumljivih ljudi v Kadiksu, Barceloni in v Kordovi.

Iz Carigrada prihaja novica, da bode perzijski šah prihodnje leto obiskal Evropo. Pohodil bode Petrograd, Dunaj, Berlin, Pariz in London, konečno pa se mudil v Carigradu.

Predsednik vzhodno-rumeljskega komiteja Kesjakov in njegov prijatelj Stranski potujeta v Carigrad z namenom, da delujeta za kneza Vogoridesa, katerega želé Bulgari še dalje za namestnika. Tudi knez sam biva v Carigradu in verjetno je, da se bode stvar kmalu odločila, če ne bode Porta po stari navadi imenovanja novega guvernerja odlašala od dné do dné in ne navlaš zavlekla definitivnega imenovanja.

Dopisi.

Iz kamniške okolice, 29. aprila. [Izv. dop.] Ko je zadnjič nekdo iz Kamnika opisaval medvedji lov, obljubil je, da bode zopet poročal, kakor hitro lovci še enkrat poskusijo svojo srečo. No, od onega časa sem bilo je uže več lovov na medveda, a vestni kamniški poročevalec se do sedaj še ni oglasil. Pričakovali smo dan na dan novega dopisa v tej zadevi, a zaman. In tako smo mi prisiljeni prijeti za neukretno peró.

Opomniti nam je pred vsem, da so se nahajali ljudje, ki niti verjeli niso, da se medved res klati po naših gozdih. Trdili so, da krade ovce, ki so sem ter tja izginile na medvedov račun, kak dvonožec, ker se je baje tudi lani večkrat prigodilo, da so kako ovco pogrešili. Zdaj pa smo vsi tega prepričanja, da je tudi uže lansko leto moral medved tukaj biti, pa ga le nikdo zasledil ni.

Da oni, ki so dvomili, da bi bil medved tukaj, niso imeli prav, preveril se je 22. t. m. kmečki lovec, ki je streljal nanj. Kaj je krivo temu, da ga zadel ni, se ni dalo prav konstatirati. Da bi ga bil zaradi tega zgrešil, ker je bil premajhen, se ne more reči, ker mož je sè vso resnostjo trdil, da je takó velik, kakor „en bik“. Zato bodo najbrž tisti prav imeli, ki mislijo, da je bil mož malo razburjen, ali kakor se po domače reče, da so se mu malo „hlače tresle“. Saj pa to tudi čuda ni. Medved, če je obstreljen in ne dobro zadet, baje ne pozna „špasa“. Pravil nam je lovec, da se je medved za njim spustil, ki je imel uže tri krogle za plečmi in gorjé, če bi ga ne bilo k sreči še ob pravem času „crkalo srečalo“!

Ta nezgoda našega lovca pa je druge še bolj v ogenj spravila. Dné 24. t. m. so se zopet vzdignili, „pa ne samo možje — kar léze in gré!“ Cela armada je šla nanj. Vidile so se pri oboroženih puške najnovejših zistemov, pa tudi puške iz „turških časov.“ Danes pa jim jih ne odnese, tako je trdil vsak, kdor je videl dolgo četo lovcev.

Dospesvi v Bistrico, določili so lovci, da se razpostavijo po Korošici. Korošica je lepa, romantična, daleč tja proti Koroški se raztezajoča dolina. In v tej dolini, da mora pasti, so sklenili lovci, meneč: *durch diese hohle Gasse muss er kommen*. A lovci so obračali, medved se je pa obrnil! Kak gro-movit „morto“ bi bil odmeval po gošči, ko bi ga bili podrli! Pa ga niso. Na mesto, da bi se bil tacer obrnil proti lovcem, jo je pa gori v sneg popihal. Tako je bilo vse čakanje zastoj. Od 10. predpoludnem, pa do treh popoldnem stal je vsak na svojem mestu. A ko ni bilo ne duha ne sluha po medvedu, jeli so se vračati lovci ter zbirati se pri „mestnih kočah“. Malo nejevoljni sicer začeli so použivati med tem pripravljeni „golaš“, pa jim je vendar dobro dišal. Da bi jim bil šel medvedji bolj v slast, nam ni treba omenjati. — Ko se je še vsak s kozarcem dobrega vina pokrepčal, so hoteli pa vse eno poskusiti svoje puške. Biti cel dan na lovu, pa ne enkrat ustreliti ne, to bi bila lepa! Sto petdeset korakov oddaljeno postavili so palec debelo hrastovo žaganico, naredili na nji pri-

merno znamenje kot pri „tarči“, in začelo se je „pucanje“. Vsak se je moral čuditi, kako dobro se je zadevalo sè „karabinerji“. Ubogi medved, če bi bil ti na tistem mestu privezan ali tudi ne privezan, od koliko krogelj zadet bil bi se zgrudil k tlam! Po tej jako lepi zabavi, jeli so se obračati lovci proti domu. Dasi so se vračali prazni, bili so vendar veselega srca. Kaj pa je tudi lepšega, kot tak sprehod ob temnozeleni, šumeči Bistrici!

Sicer jih ni malo, ki se vsemu temu ro-gajo in ki zbadljive opazke delajo. Če se ne motimo, spada k temu tudi zadnji opisovalec lova. A ti ljudje naj bi premislili, kako raz-prostrani so bistriški gozdi in kako lahko je vsled tega medvedu skriti se. Pa vsaj ni še vseh dni večer. Tega se bodo posmehevalci z medvedom vred morda v kratkem prepričali!

Iz Maribora, 30. aprila. [Izviren dopis] (Banket na čast g. dr. Radaja.) Odlikovanje, s katerim je počastilo Nj. Veličanstvo odličnega rodoljuba spodnje-štajarskega, obradostilo je njegove politične prijatelje, obradostilo je ves narod slovenski po zelenih dobrih naših krasne zemlje. Kot izraz tega veselja smemo smatrati sijajen banket, ki so ga priredili čestilci g. doktorja v mariborski čitalnici dné 27. aprila. Zbralo se je mnogobrojno občinstvo iz Maribora in njegove okolice, da slavé moža, ki jim je uže toliko let nevstrašen boritelj in vzgleden vojak za národne pravice, vojak, čegar koristno in domoljubno postopanje odobrili in spodbudili je presvetli cesar sam s poslednjim odlikovanjem. — Pri obedu vzdignil se je g. dr. Lavoslav Gregorec in govoril blizu takole: Stoletja so prišla in minula in národ slovenski bojeval se je še vedno zastoj za svetinje svoje. Naši najblažji in najboljši možje polagali so svoje glave k večnemu počitku, ne da bi bili kaj dosegli za svoj ubogi rod, ne da bi vzeli kako priznanje seboj v gomilo — a sedaj so nastopili drugi časi, bliža se boljša bodočnost! Z najvišjega prestola dohaja do naših odličnih mož pripoznanje njihovega delovanja — in tak navduševalen čin proslavljamo tudi danes. Mož, ki uže skoraj četrto stoletja posvečuje vse svoje moči narodu svojemu, odlikoval je naš presvetli cesar in tedaj obhajamo danes veseli praznik.

Potem govornik slika najvažnejše momente iz političnega delovanja g. doktorja Radaja in povdarja, kako je vedno skrbel za gnotno in duševno povzdigo slovenskega naroda na Spodnjem Štajarskem. Zato pa vživa tudi povsodi največje zaupanje, zato se veselí vsak Slovenec njegovega odlikovanja. Milost cesarjeva pa ga bode spodbujala, da bode še za naprej živel za rod slovenski, da bode še dalje neumorno deloval v prid svojih bratov. Tej napitnici sledili so burni živio-klici, gospodičina Brdajsova pa je podala slavljencu prekrasen šopek. Ginjen se je zahvalil g. doktor in rekel med drugim: Tisoč let spal je narod slovenski in še le pred nekoliko desetletji probudil se je in spoznal, da je nevredno hlapčevati drugemu narodu. Zato je napel vse svoje sile za povzdigo svojo, in voditelj njegovi zastopajo neumorno te hvalevredne težnje. Uže 20 let se borim za pravice svojega roda; če pogledam na prednosti, katere uživajo druga ljudstva, objema me skorej obup, bode li mogoče kedaj to doseči za nas — a nekaj smo si vendar uže priborili: narod naš se je vzbudil iz dolzega spanja, in to naj nas spodbuja in podpira v političnem življenji. Kakor minole dni, hočem tudi za naprej še stati v prvi bojni vrsti za svetinje slovenskega naroda. Vam pa, čestita družba, se iz srca zahvaljujem za lepi ta večer. Posebno me veseli, da smo zbrani v popolni edinosti, in to me navdaja z upom, da bode konečno zmaga na naši strani. Bog nam ohrani edinost, Bog nam čuvaj naš narod! Sedaj pa vzdignem kupo in napijem presvetlemu cesarju, ki je okrasil moje prsi s tem odlikovanjem. Bog ga živi in ohrani mnogo let! — Gostje so navdušeno zaklicali „živio!“, vojaška godba pa je zasvirala avstrijsko himno.

Potem je bral predsednik telegrame iz mnogih krajev slovenskih, ki so slavili našega voditelja. Vršile so se razne napitnice in večer nam je le prekmalu minul. Ostal bode vsakemu vdeležencu v vednem, prijaznem spominu!

Razne vesti.

— (V šali skorej obesil) se je te dni pekovski pomagač Ferdinand Ribaček na Dunaji. „Igrajmo se Šlosareka“, je dejal družim pomagačem in v smehu in krohotu drli so za Ribačekom v kuhinjo, kjer je hotel pokazati, kako je visel Šlosarek. Vzel je vrv, na katero so obešali perilo, naredil iz nje zanjko in jo pritrdil na visoko kljuko pri peči. V zanjko je vtaknil glavo in kmalu je visel! Noge in roke je jel krčevito gibati, iz ust pa je pomolil dolg jezik... To je bilo za pomagače velik „špas“ in smejali so se na vse kriplje Pseudo-Šlosareku, ki je pravega tako umetno posnemal. A to ni bila igra, to je bila žalostna resnica! K sreči je prišel tuj mož v kuhinjo in hitro spoznal nevarnost. Še le zdaj so pomagači sprevideli, da se Ribaček ne norčuje več. Odrezali so ga, a bil je uže nezavesten. Poklicani zdravnik ga je s trudom oživel, in sedaj leži ubogi Ribaček, ki je znal tako lepo zabavati tovariše svoje, hudo bolan v postelji.

— (O Heineju.) čegar memoire iz mladih dnij je „Gartenlaube“ priobčevala v zadnjih številkih, pripoveduje se naslednja zgodba: Pesnik je stanoval v Parizu v četrtem nadstropji. Ko pride necega dne domov, čakala ga je uže soproga pri vratih z novico, da ga je iskal star gospod, ki se je zopet vrnil, ker pesnika ni dobil pri domu. Žena je pristavila, kako se ji je starček smilil, ker je zastoj se trudil v četrto nadstropje. Heine pogleda vizitnico, katero je tuji gospod pustil zanj, in reče soprogi: „Le potolaži se, ljuba moja, ta mož je uže mnogo više prišel, kakor do nas!“ — Na karti je stalo: Aleksander pl. Humboldt.

— (Stanovanja.) Avstrija šteje 2 995 577 obljudenih in 152 325 neobljudenih hiš. Razmere so tedaj zelo ugodne, če pomislimo, da pride na □ km. v Avstriji 13,49 hiš, med tem ko jih štejejo na jednaki površini: Nemčija 10,40, Švica 9,67, Ogerska celo le 8,07. Na Kranjskem posebej imamo 75 852 obljudenih in 3351 neobljudenih hiš, skupaj tedaj 79 203, skoro 8 na □ km., med tem ko jih imajo Češka, Moravska in Šlezija po 13,5, Tirolska in Koroška pa po menj kot 5, Solnograška še celo po menj kot 4, Avstrija sploh pa po 10 na □ km. Z ozirom na posamezne vrste stanovanj so se razmere v zadnem desetletju močno zboljšale. Zmanjšalo se je le število siromaških kletnih stanovanj, zvečalo pa povsod drugod. Leta 1870. je bilo kletnih stanovanj še 13 598, sedaj jih je le 10 527; leta 1870 je bilo pritličnih stanovanj 2695 911, sedaj jih je 2894 998; leta 1870 smo imeli stanovanj v prvem nadstropji 30 353, sedaj jih imamo uže 45 352; v drugem nadstropji takrat 5373, sedaj 8622; v tretjem takrat 1293, sedaj 3178; v četrtem ali više takrat 134, sedaj uže 520; slednjič v tleh takrat 601, sedaj 1150. Največje je seveda število pritličnih stanovanj, ker prevladuje v Avstriji kmetijski stan, koji ima z malimi izjemami le pritlična stanovanja. Tudi so stanovanja dandanes menj nagnetená, kot so bila prej; prej je prišlo na eno sobo 1,8 osob, sedaj le 1,7. — V vsaki avstrijski hiši stanuje po 7,4 ljudi, na Češkem nad 8, v Dalmaciji le 6, na Kranjskem 6,34. V vsaki hiši prebiva v Avstriji sploh po 1,58 rodbin. Najbolj se od te razdelitve oddali Nizjeavstrijska, kjer pride na vsako hišo 2,5 rodbin; to seveda posebno zaradi Dunaja, kjer prebiva dostikrat v jedni sami hiši po 20 do 30 rodbin.

— (Gorilna moč različnih tvarin za kurjavo.) Če zaznamovamo bukev kot normalno kurivo ter damo kubikmetru 1000 jednot, ima javor v jednaki množici 1011, gaber 966, hrast 960, jesen 886, breza 855, borovec 697, jelka 690, jelša 600, trepetlika 570, vrba 508 jednot. 3¼ kubičnih metrov bukovega lesa izda v kurjavi ravno toliko, kot 20¼ stotov premoga. Češki premog ima za 16% menj gorilne moči v sebi, kot angleški. Šota je, kot znano, gledé na vnanjo kakovost jako različne gorilne moči. 3¼ kubikmetrov

bukovega lesa ali poldrugi kubikmeter dobrega premoga izdaja ravno toliko, kot 17,61 kubikmetrov slabe, 8,34 kubikmetrov srednje in 4,61 kubikmetrov izvrstne šote.

— (Nekaj za pijance.) Angleži so izdali lanskega leta nad 125 milijonov funtov šterlingov za vpijančljive pijače. Izpili so skoro 29 milijonov galon domačih špirituo, nad 8 milijonov galon tujih špirituo; nad 14 milijonov galon tujih vin, 15 milijonov galon domačih vin in slednjič skoro tisoč milijonov galon piva. Na domačih špirituo, na tujih skoro 10 milijonov; na tujih vinih skoro 13 milijonov, na domačih poldrug milijon, na pivu slednjič 72 in pol milijonov funtov šterlingov.

— (Pozabljen soprog.) Marija Taglioni je umrla te dni v Londonu v veliki revščini. Sedaj spominjajo časniki na sledečo zgodbo slavne plesalke: L. 1832 omožila se je z grofom Gilbertom de Voisins, a kmalu sta se ločila. Dvajset let pozneje pride pri nekem obedu zopet skup s svojim možem. Grof popraša soseda, kdo da je gospa, ki mu sedi nasproti. „Vaša žena!“ je bil odgovor. Grof je nekoliko pomišljal in dejal: „No, je uže mogoče.“ Pozabljen soprog se je pustil po obedu celo predstaviti nekdanji soprogi. Pri tem ji je rekel: „Če se ne motim, sem imel uže leta 1832 čast, milostivi predstaviti se.“ — Slavna plesalka je imela svoje dni milijone premoženja, a na stara leta si je komaj toliko prislužila, da ni trpela pomanjkanja in glada.

— (Smešnica.) Podčastnik k svojemu dekletu: Bodi potolažena, le še malo časa počakaj; ko bodo civilni zakon odpravili, ne bo nikomu družemu dovoljeno ženiti se, kot vojakom.

Domače stvari.

— (Velikodušna podpora.) Poljedelsko ministerstvo je dovolilo na prošnjo kranjske deželne vlade 6000 gold. podpore za reguliranje hudournika Močilnika v okraji vipavskem. V ravno ta namen je tudi deželni odbor izročil vladi 1000 goldinarjev. Ta vest bode pač razveselila dotične kroge.

— (Odlikovanje.) Deputacija čebelar-skega in sadjerejskega društva iz Jesenic je danes g. deželnemu predsedniku bar. Winklerju izročila krasno izdelano diplomu častnega člana.

— (Ženitev.) Dne 10. maja bode poroka našega rojaka gosp. dr. Raka, rodome Ljubljancana, s hčerjo mariborskega župana O. Duchatsch-a.

— (Prvi maj.) Krasno vreme denašnjega jutra zvabilo je v zgodnjih jutranjih urah na ti-soče meščanov na sprehod pod Tivoli. Na gorenjem in spodnjem Rožniku, na strelišči in v Švicariji je bilo polno ljudi. V Zvezdi in pred franciskansko cerkvijo zbirali so se dijaki, ki so v razne kraje okolice napravili pod vodstvom svojih profesorjev izlete, praznovati lepi maj.

— (Goljufiva perica.) Neka perica izneverila je raznim strankam mnogo perila in ga od januarja lanskega leta do aprila letošnjega leta zastavila na več listkov v tukajšnji zastavnici kranjske hranilnice.

— (Sumljiv človek) je v nedeljo prišel kmečki oblečen v tukajšnjo žganjarijo. V žganjariji se je preoblekel v mestno suknjo zeleno zarobljeno, v temne hlače in pokrival je štajarski klobuk z zelenim trakom. Dal je v žganjariji ostrici lasé in se obriti. Od pekovskega pomočnika Jožeta Pirnata kupil je za en goldinar delavsko bukve. Pravil je, da pride iz Srbije, ker je bil pri gradnji železnice. Imel je veliko srebrnega denarja, posebno šmarnih petic, pa tudi papirnih goldinarjev. Sumi se, da je jako nevaren človek, kateri je uže na Gradu zaprt bil.

— (Kozé) so zelo razširjene v Medvodah. Trgovska šola gosp. Mahra nameravala je danes tja izlet, kateri pa je zaradi tega izostal.

— (Občinska volitev.) Občina Predtrg zvolila je 27. aprila posestnika Ivana Wallanda za župana, posestnika Jakoba Beravša in Ant. Dovžana pa za svetovalca.

— (Poskušani rop?) Posestnik Mat. Trpin je šel 19. aprila s posestnikom Ivanom Turkom iz somnja v Trbovljah. Ko sta prišla blizu Brezovice pri Ljubljani, ustrelil je Turk z revolverjem v

bližnjo telegrafično drevo in parkrat v zrak, potem pa je žugal Trpinu, da ga bode vstrelil, če bode zinil kako besedico o tem dogodku. Tudi še v Ru-sovi gostilni v Brezovici ponavljal je Turk svoje besede in pretil sopotniku z revolverjem, dokler ga ni gostilničar spravil iz pivnice. Trpin je imel pri sebi 280 gld. denarja in verjetno je, da je Turk nameraval rop.

— (Mariborska hranilnica) je imela meseca aprila 12601 gld. 58 kr. dohodkov; troški pa so znašali 11 029 gld. 83 kr.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Trst, 30. aprila. Nadvojvoda Albrecht je danes popoldne odpotoval v Gorico, kjer se bode mudil dva dni.

Darmstadt, 30. aprila. Nemški cesar-jevič se je s svojo družino podal danes zjutraj v Heidelberg, da obišče avstrijsko cesarico. Popoldne se vrne nazaj.

London, 30. aprila. „Daily News“ po-roča, da so vse velesile, izimši Francoske, pritrdile povabilu k konferenci. — Isti list javlja iz Kahire, da poročajo zanesljivi pótje iz Assuana, da namerava Osman Digma takoj napasti Assuan.

Kahira, 30. aprila. (Wien. allg. Zeitg.) Brzjavijo iz Massauha poročajo, da je abe-sinski kralj Ivan obljubil poslati 30 000 mož zoper Mahdija, če jih angleška vlada preskrbi z orožjem in plačuje 15 mesecev.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 1. maja.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	80·35
„ „ „ „ „ srebru	81·45
Zlata renta	101·—
5% avstr. renta	96·—
Delnice narodne banke	853·—
Kreditne delnice	320·—
London 10 lir sterling	121·35
20 frankovcev	9·65
Cekini c. kr.	5·71
100 drž. mark	59·40

Uradni glasnik

z dne 1. maja.

Razpisane službe: V kaznilnici na ljublj. Gradu služba kontrolorja s dohodki X. razreda, prostim stanovanjem, kurjavo in svečavo. Molbenice, podprte s dotičnimi spričevali, v 3 tednih državnemu prav-dništvu v Ljubljani. — Pri okr. glavarstvu v Kranji služba diurnista z dnevščino 1 gold. Prošnje do 15. maja ondotnemu okr. glavarstvu.

Naprava novih zemljiških knjig: Pri okr. sodnji v Kranji za katastralno občino Brezje; poizvedbe dne 9. maja v Kranji; za katastralno občino Štrajne; poizvedbe dne 5., 6., 8., 9., 10., 12. in 13. maja v Kamniku.

Razpisane ustanove: Cesarice Marije Terezije ustanova na c. kr. terezijanski akademiji na Dunaji za drugo šolsko polletje 1883/84 za katoliške mlade-niče plemenitega rodu, ki so uže dopolnili 8. leto in ne še nad 12 let stari. Molbenice do 31. maja deželni vladi kranjski.

Eks. javne dražbe: V Kočevji posestvo Marije Erkerjeve iz Male Gore (1690 gold.) dne 14. maja, 11. junija in 8. julija ob 9. uri popoldne.

Tuji.

Dne 29. aprila.

Pri Malči: Hoenike, Wohl in Kaiser, potovalci, z Du-naja. — Urbach, potovalec, iz Budimpešte. — Franz, c. kr. rezervni častnik, iz Knina. — Vitez Kalten-egger Oskar iz Kamnika.

Pri Slonu: Fischer, trgovec, z Dunaja. — Rössler, fabrikant, z Dunaja. — Engels, trgovec, iz Rem-scheida. — Kuscher, tovarniški vodja, iz Celovca. — Leskovec iz Sedla. — Pavlič, župnik, iz Zagorja.

Pri Južnem kolodvoru: Korn, agent, iz Postójine. — Simončič iz Krapine. — Fidel, vdova, iz Wildona.

Umri so:

Dne 30. aprila. Marija Jereb, delavska soproga 22 l., Rožne ulice št. 39, vnetje opnice. — Jera Triller, bivša hišinja, 68 l., Karlovska cesta št. 1, vodenica.

V bolnici:

Dne 28. aprila. Elizabeta Turk, delavka, 23 l., ognjino ostrupljenje. — Ferd. Kroat, dimnikar, 38 l., plućna tuberkuloza.

Dne 29. aprila. Neža Roje, delavka, 29 l., plućna tuberkuloza. — Boštjan Kastelic, gostač, 72 l., plućnica.

Tržne cene.

V Ljubljani 30. aprila: Hektoliter banaške pše-nice velja 8 gld. 45 kr., domače 8 gld. 12 kr.; ječmen 5 gld. 20 kr.; reš 5 gld. 85 kr.; ajda 5 gld. 69 kr.; proso 5 gld. 69 kr.; turšica 5 gld. 20 kr.; oves 3 gld. 25 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 59 kr.; leča hektol. po 9 gld., bob 9 gld., fižol 10 gld. — Goveja mast kilo po 96 kr., salo po 86 kr., špeh po 64 kr., prekajen po 74 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 64 kr., svinjina 72 kr., drobniško po 40 kr. — Piške po 50 kr., golobi 18 kr.; 100 kilo sena 2 gld. 23 kr., slame 1 gld. 87 kr. Seženj trdih drv 7 gld. — kr.; meh-kih 4 gld. 50 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skla-diščih), 24 gld., belo 20 gld.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje baro-metra v mm	Tempe-ratura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
30. aprila	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	729·94 729·56 730·36	+ 9·0 +13·8 +10·4	vzh. sl. jzp. sl. „	js. dež. d. js.	1·0 dež

Kleparska delarnica

L. M. Ecker-jeva

se nahaja v Frölichovi hiši.

Uhod iz Kolizejske ulice.

Naročila in popraviljanja sprejemljejo se v točno izvršitev v delarnici in v prodajalnici na Dunajski cesti.

Zahvala in priporočilo.

Vdano podpisani usoja se p. n. občinstvu najudljudnejše naznaniti, da počenši s 1. majem naprej vzeme v najem

čitalnično restavracijo

in se bo vedno potrudil, p. n. občinstvu v vsacem oziru zadovoljiti.

Točil bo dobro znano

puntigamsko marcno pivo

razen teh tudi **kozlovo pivo v stekle-nicah in izborna vina**. Posebno skrb bo obračal vedno dobri in cenf kuhinji in promptni postrežbi.

Konečno smatra še za prijetno svojo dolžnost za njemu v Koslerjevi pivnici vedno izkazano zaupanje izrekat svojo najiskre-njšo zahvalo ter prosi i v prihodnje mnogo-brojnega pohojevanja.

S odličnim spoštovanjem

J. Cesarič,

(36) 3—2

restavratér.

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1:75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, pri-lepljeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova
knjigarna v Ljubljani.